

genealogía de la moral

Genealogia de la moral: Els valors morals, tal com es conceben actualment, son un impediment pq l'esser huma pugui assolir les seves propies potencialitats vitals. L'essencia de la natura organica es la voluntat de poder, q es l'impuls q poseeix tot el que existeix de desenvolupar-se, d'asimilar i sotmetre a l'altre. Aquesta força expansiva i invasiva de la natura tendeix a la seva propia multiplicacio a costa de l'aniquilacio dels seus recursos de vida i dels seus competidors. Per tant, hi ha morals d'acord amb la vida ascendent, poderosa... Nietzsche afirma que el rang d'una moral es defineix pel seu grau de veritat, per la manera com s'ajusta a l'essencia de la vida. **La moral dels senyors i dels esclaus:** La moral dels senyors, es la moral d'uns quants, individualista. Els senyors son forts, nobles dominadors. Afirmen la jerarquia: amen als iguals i menyspreen als inferiors. Es una moral activa q crea el seu propi sistema de valors des de l'autodomini de l'existencia. La moral dels esclaus, es una moral de bestiar, gregaria. Sorgeix de la por cap al que es superior i a la vida. Només busca la seguretat i evita la lluita. Els esclaus son febles, vulgars, malalts i pusilimes. Es rebelen contra la jerarquia i desitgen la igualtat, el desig d'anivellar a tots. Es una moral passiva, q no crea el sistema de valors sino q se li imposa des de fora. Per es una moral de reaccio. **La mort de Deu:** La mort de Deu no fa referencia unicament a la idea religiosa, sino a una determinada ontologia, q havien denominat filo de l'esser, q implica un judici moral sobre la vida. La mort de Deu implica un perill: el nihilisme passiu de l'ultim home (l'home modern). Pero tambe implica una oportunitat pq l'home creu i projecti nous valors. Es a dir q superi a si mateix a traves del superhome. **L'ultim home:** L'ultim home es l'home modern, q ja no creu en res, q ha perdut tot idealisme. Pateix una patologia greu: el nihilisme passiu q el porta a negar tots els valors, i en tot cas, el valor dominant es el no-res. No s'atreveix a pensar i s'abandona a un ateisme superficial i a la indiferencia moral. Aquesta situacio es el resultat d'un llarg procs en virtut del qual el paper de Deu, concebut a la manera cristiana o a traves dels conceptes laics de la ilustracio, ha perdut pes en l'explicacio de la vida humana. **El superhome:** Amb la mort de Deu, l'home ha de superar-se a si mateix i preparar l'adveniment del superhome. Son les 3 transformacions, simbolitzades succesivament per un camell, un lleó i un nen: **1. Camell:** Representa l'home respectuos i submis q s'inclina davant l'omnipotencia de Deu o la llei moral, q s'arrosga i carrega voluntariament el pes del mon transcendent. Impera el rigor del mes estricte ascetisme i el 'tenir el deure'. Es l'exemple de tot moral hostil a la vida, com al cristianisme. **2. Lleó:** Simbolitza l'home q lluita contra els valors objectius, contra la moral idealista. Es desembarasa de les carregues q l'ofeguen i oprimeixen des de l'exterior. Es l'home q crea la seva llibertat dient 'no' a Deu i tota realitat transcendent (llibertat negativa). Encarna al filosof del martell q destrueix els antics i venerables valors i prepara el camí per a l'arribada del superhome. Contraposa el 'tens el deure' pel 'jo vull'. **3. Nen:** Simbolitza el superhome q es capaç de projectar nous valors (llibertat positiva). La mort de Deu posa de manifest el caracter d'aventura i de joc de l'existencia humana. El nen representa aquest joc innocent, alegre, no es troba sotmes a Deu i segueix sentit terra.